

podkladu pro podobný mimořádný zásah do nabytých soukromých práv zaměstnanců oněch podniků a osob po nich pozůstalých. Takovéto důsledky však zákonodárce nepochybně nechtěl a ani z doslovu zákona nelze takový důsledek vyvoditi. Lze tedy ustanovení čtvrtého odstavce čl. XXXV vztahovati jen na takové společenské podniky, které byly se sanovanu bankou hospodářsky spjaty alespoň poloviční účastí na základním kapitálu: a) buď již v době, kdy představenstvo banky obdrželo vyrozumění o poskytnutí podpory z veřejných prostředků po vyhlášení zákona čís. 54/32 sb. z. a n., anebo b) v případě, že byla bance poskytnuta podpora ještě před vyhlášením zákona čís. 54/32 sb. z. a n., již v době tohoto vyhlášení (t. j. dne 30. dubna 1932, čl. XLV odst. 1 a čl. XXXV odst. 1 zák.). Že poskytnutí úvěru není trvalou účastí na základním kapitálu akciové společnosti ve smyslu odst. 4 čl. XXXV, bylo správně vyloženo již odvolacím soudem. V souzené věci bylo zjištěno, že M. banka dokonce již obdržela podporu z veřejných prostředků v červenci 1932, tedy až po vyhlášení zákona čís. 54/32 sb. z. a n. Podle zásady shora vyložené bylo lze použití ustanovení odst. 4 čl. XXXV jen tehdy, kdyby M. banka byla bývala již v červenci 1932 účastna aspoň 50% na základním kapitálu žalované akciové společnosti. M. banka měla v době své sanace jen asi 6000 kusů akcií žalované firmy z celkového počtu 30.000 kusů, což nedosahovalo poloviny jejího základního kapitálu. Nebyla tedy splněna základní podmínka pro použití ustanovení odst. 4 čl. XXXV proti žalobkyni. Získala-li M. banka teprve v únoru 1933 takový další počet akcií žalované firmy, že tím její účast na základním kapitálu této firmy převýšila jeho polovinu, jest to pro spor nerozhodné, neboť tato teprve dodatečně získaná zvýšená účast neopravňovala již žalovanou firmu k tomu, by v dubnu 1933 přikročila ke snížení pense, příslušející žalobkyni smluvně, a není ani třeba uvažovati o tom, zda tato pozdější kapitálová účast byla trvalá čili nic.

Čís. 14383.

Výnos ministerstva železnic z 1. července 1920 čís. 1060/Pres.

Nedošlo-li co do výpovědi služebního poměru železničního zaměstnance k dohodě mezi úřadem a důvěrnickým výborem a úřad opomenul pokusiti se ještě jednou o dohodu (§ 17 cit. výnosu), rozhodnův ihned sám o výpovědi, je výpověď bezúčinná.

(Rozh. ze dne 16. května 1935, Rv III 333/34; důvody viz Úr. sb. čís. 2092.)

Čís. 14384.

Nelze žalovati na vrácení částky, kterou složila jedna ze smluvních stran k zajištění svých závazků z diferenčního obchodu.

(Rozh. ze dne 17. května 1935, Rv I 1227/33.)

Žalobce sjednal se žalovaným diferenční obchody a ke krytí svých závazků z tohoto obchodního spojení složil 18.000 Kč. Po rozvázání